

לבטל את המינוי! להשעות את המוכ"ל!

יותר מתגלה כאשר בודקים את האופן שבו מכרה תנובה את המכונות. סמנכ"ל תנובה רפי לוזיא בדק עוברי את תיק מכירת המכונות האמורה. התיק קובע כי המכונות נמכרה ללא מיכרו. נמסר ללוזיא כי נעשתה הערכת שמאי. אולם היא לא נמצאה.

התיק מוסר כי הקונה היה אשר ידלין אישית, ולא חברת ביטוחים של אחותו. כפי שרשם ברשיון הרכב. הרישום כי רשיון הרכב הוא כוזב. הוא נעשה, כפי הנראה, כדי שביטוחים תוכל לכסות את אחוזת המכונות. דבר זה מוכיח מדוע נהגה ידלין, אישית, ממסרת עסקי ביטוח לחברת יובל ולסוכנות ביטוחים של אחותו. התיק מוסר כי המכונות נמכרה במאסר 1970 במחיר של 14 אלף לירות. זהו מחיר נמוך ב-6000 עד 9000 לירות מ-מחיר השוק.

האחראי על עסקי הרכב אותה עת ב-תנובה ועד יולי 1971, היה מאיר פלוקסמן. פלוקסמן הוא חבר ותיק של אשר ידלין ואברהם עופר. הוא אירגן את הבחירות לסניף תל-אביב בשנות החמישים, כאשר צעירי הכפר הירוק השתלטו על הסניף. בבחירות 1965 מינה אותו אברהם עופר כאחראי על הבחירות באשדוד. והיה זה המקום שבו זכתה מפא"י בנצחונה הגדול ביותר על רפ"י. מאיר פלוקסמן הוא איש ביצוע בחסד, נוקט את כל האמצעים, וי משמש כליעור חשוב לשני הידידים הי ותיקים, עופר וידלין.

פלוקסמן הוא בעל קפה סקאלה בתל-אביב. במשך עשרות שנים לא נתנה עיריית תל-אביב רישיון לבית-הקפה. הי שוכן בין הרלי שברחוב יהודה הלוי לבין הרלי שברחוב המלך ג'ורג'. כאשר היה עופר סגן-ראש עיריית תל-אביב, הוא דאג להוצאת הרישיון הדרוש.

אולם הקשרים ההדוקים באמת קיימים בין פלוקסמן וידלין. השניים נוסעים יחד לחו"ל, הימרו יחד בלאס-וגאס, ולפי חומר המצוי בידי המיטרה, לשניים כסף בי בורסה של ניו-יורק, באמצעות סוכן אמר

אנו דוחים בתוקף את השמועות שהופצו בציבור ובכלי-תיקשורת מסויימים, כאילו קשורה החקירה בפרשה זו במינוי מר ידלין לתפקיד נגיד, "בנק ישראל", וכאילו באה לשרת קבוצת-עסקנים אחת נגד קבוצת-עסקנים אחרת. חקירת, "העולם הזה" החלה שנים רבות לפני שמינויו של מר ידלין לתפקיד נגיד הבנק עלתה אף על הפרק - מינוי ש-היה בלתי-צפוי כשלעצמו, ביגלל חוסר-כישרונו של מר ידלין לתפקיד זה. היא מתנהלת במיסגרת המילחמה המתמדת של "העולם הזה" נגד השחיתות במדינה, מילחמה שאנו רואים בה את אחת המשימות המרכזיות הקבועות של השבועון. התאריכים מדברים בעד עצמם:

פרשת הבניין בראשון-לציון, המשמש עתה נושא לחקירה, פורסמה לראשונה ב"העולם הזה" (1849) בתאריך 7.2.1973 לפני שלוש שנים וחצי.

פרשת העסקים של ידלין עם ברוס וההימורים בלאס-וגאס פורסמה ב"העולם הזה" (1971) בתאריך 11.6.75 - לפני שנה וארבעה חודשים.

● התלונה של יגאל לביב

התלונה שהביאה לפתיחת החקירה המיטרתית נגד מר ידלין הוגשה על-ידי חבר מערכת "העולם הזה", יגאל לביב, למיטרה, בחודש יוני 1976.

אף שמר לביב פעל כאזרח פרטי, הממלא חובה אזרחית בהיוודע לו על ביצוע עבירות, מבטאת פעולתו את המדיניות העקרונית של "העולם הזה" במיסגרת מילחמתנו בשחיתות. לפני הבחירות האחרונות לכנסת כינסו אורי אבנרי, עו"ד אמנון זיכרונ ויגאל לביב מסיבת-עיתונאים, שבה שירתו תוכי-נית כוללת להתקפה על השחיתות במדינה, תוך שילוב אמצעים פרלמנטריים, עיתונאיים ומישפטיים. אורי אבנרי הודיע שאם ייבחר לכנסת השמינית יכונן בה מרכז-מיצעני קבוע למילחמה בשחיתות, שיכלול את סיעת, "העולם הזה" בכנסת, מערכת השבועון "העולם הזה" וצוות מישפטיים וחוקרים, כך שכל פרשת-שחיתות תותקף בעת-זמנה-אחת מכל הכיוונים. תוכנית זו הוכשלה על-ידי אי-בחירתו של אבנרי לכנסת. אולם המגמה נשארה בעינה. הגשת התלונה של לביב למיטרה, תוך שילוב עם פעולות אחרות, תאמה מגמה מוצהרת זו. יש להצטער על כך שהמיטרה זקוקה ביכלל להגשת תלונה, תחת שתפעל מייד, ביוזמת-השל, כאשר מתפרסמות האשמות המורות נגד אישים בעיתון, בייחוד כשאין האיש מוצא לנכון לתבוע את העיתון לדין בעוון הוצאת לשון-הרע.

● הונאת הממשלה

בשנת 1973 הגיש יגאל לביב תזכיר על עיסקותיו של אשר ידלין למי שהיה אז שר-האוצר, פינחס ספיר. ספיר מסר את מירטי התזכיר לחקירה דיסקרטית, שלא בכלים ממלכתיים. אין ספק שהוא סיפר על כך למקורביו, שכללו את יהושע רבינוביץ ואנשי הגוש.

פגישה שניה בין פינחס ספיר ויגאל לביב, על נושא זה, נערכה בלישכתו של ספיר בסוכנות היהודית, שבוע לפני פטירתו. גם על כך יש עדים.

משום כך אין כל ספק שיהושע רבינוביץ ידע על החשדות הכבדים שהועלו נגד אשר ידלין, לפני שהעלה את ההצעה למנות את ידלין לתפקיד נגיד, "בנק ישראל".

אשר לטיפול המשעי:

התלונה של לביב הוגשה למיטרה ביוני 1976. נראה כי המיטרה לא ניתלה כל חקירה בנדון. ההודעה על המינוי הצפוי של ידלין לתפקיד נגיד הבנק פורסמה בעיתונות ב-3.9.76.

המינוי אושר בממשלה ב-5.9.76.

ביום 8.9.76 פורסם שהיועץ המישפטי לממשלה ציווה לחקור ב"שמועות" בעניין ידלין. באותו יום פנתה המיטרה אל יגאל לביב בבקשה לרענן את מירטי תלונתו. למחרת היום נתקיימה פגישה בין לביב וחוקרי המיטרה.

ידלין נשאל בעניין ההאשמה ב-17.9.76.

חוזה ארליכמן, שהיא העדה הראשית, נחקרה לראשונה ביום 22.9.76.

שר-המישפטים מסר על ההאשמות (שמועות בלתי-מבוססות) בישיבה בלתי-רישמית של ראש-הממשלה וכמה שרים ביום 24.9.76.

על כך פורסם לראשונה ב-27.9.76.

תאריכים אלה מעוררים כמה תמיהות. בין השאר: מדוע לא פתחה המיטרה מייד בחקירה רצינית, אחרי שקיבלה את תלונת לביב ואחרי שפורסמו הדברים ב"העולם הזה"? האם יש חסינות ליו"ר קופת-חולים, השולט ב-300 מיליון ל"י לשנה?

מדוע לא עוררו קציני-המיטרה את תשומת-לב הממשלה לקיום החקירה, מייד עם פירסום הכוונה למנות את ידלין לתפקיד הרים של נגיד, "בנק ישראל"?

למה לא נמסר על החקירה לראש-הממשלה ב-8.9.76, כאשר היועץ המישפטי ציווה לזוזה?

מדוע נמסר על העניין לראש-הממשלה לראשונה ב-24.9.76?

● איומים

יש לציין שמאז פתיחת החקירה ועד היום, פועלים, "העולם הזה", עורכיו וכתביו, וכן המעורבים האחרים בפרשה, תחת לחץ מתמיד של איומים מסוגים שונים, שמטרתם הגלויה היא לשכל את החקירה ולמנוע פירסומים.

מובן מאליו ש"העולם הזה" לא יושפע מאיומים אלה, ויוסיף למלא את תפקידו.

השבוע כינסה מערכת "העולם הזה" מסיבת-עיתונאים על הליקה בפרשת ידלין. בין השאר נאמרו הדברים הבאים:

● ביטול מינוי ידלין

יש להפריד בבירור בין החיבטים הפוליטיים-המישפטיים של הפרשה לבין החיבטים הציבוריים שלה.

הטיפול בהיבטים הפוליטיים מסור בידי מוסדות המישטרה, התביעה והמשפט. הוא כרוך לכללים הנוקשים (בצדק) של החוק לגבי גביית עדויות, קבילות ראיות וכו'. אין ברעתנו לעשות דבר העלול להשפיע על התהליך זה.

● ידלין במיטרה

הכניסה לסניף התל-אביבי של המטרה הארצי נחסמה על-ידי מכונות-מיטרה וגרוטאות שונות, כדי למנוע מן העיתור נאים והצלמים להתקרב למקום. אולם היה זה תכסיס-הטעיה בלבד - אשר ידלין הוכנס לבניין דרך כניסה צדדית.

● ההיבט הציבורי שונה לגמרי.

אין צורך בהרשעה פלילית כדי לפסול אדם מלשמש ב-תפקיד נגיד, "בנק ישראל".

המימצאים שכבר נתגלו בפרשת ידלין, ושאיים מוטלים בספק, די בהם כדי לפסול אותו לחלוטין לתפקיד.

נגיד, "בנק ישראל" נושא בתפקידו שבעלו חייב להיות נקי מכל רבב ונעלה על כל חשד - בדומה לנושאי-המדינה, שופטי בית-המישפט העליון, מבקרי-המדינה וכו'. לא יעלה על הדעת להטיל את התפקיד מבקרי-המדינה על מי שידוע כמהמר בלאס-וגאס, או להטיל את תפקיד נושאי-המדינה על אדם שהיה מעורב בעיסקות ממוקפות, אפילו לא הורשע על כך בפלילים.

נגיד, "בנק ישראל" הוא ראש מערכת הבנקאות בארץ, ובתור שכה הוא מסמל ומגלם את האמון הציבורי, שהוא יסוד ל-תיעול המערכת הבנקאית כולה.

יתר על כן, נגיד, "בנק ישראל" יודע מראש על כל המהלכים המינסיים החשובים של הממשלה. בידיו ידע השווה מיליאר-דים, אם ייפול בידי ספסרים.

אנו תובעים, על כן, שהממשלה תחליט לאלתר לבטל את מועמדות מר אשר ידלין לתפקיד נגיד, "בנק ישראל", בלי קשר לחקירה הפלילית ולצעדים מישפטיים אפשריים.

● השעיית מוכ"ל קופת-חולים

כחבר הוועד-המועל של ההסתדרות, תובע אבנרי את השעיית המיידית של מר אשר ידלין מתפקיד מוכ"ל "קופת-חולים".

"קופת-חולים" נתונה עתה במשבר כספי חמור. היא יכולה להינצל ממנו רק על-ידי מאמץ משותף של כל אנשי הקופה - רופאים, אחיות, מנהלה - ברוח טובה ואמון הדדי.

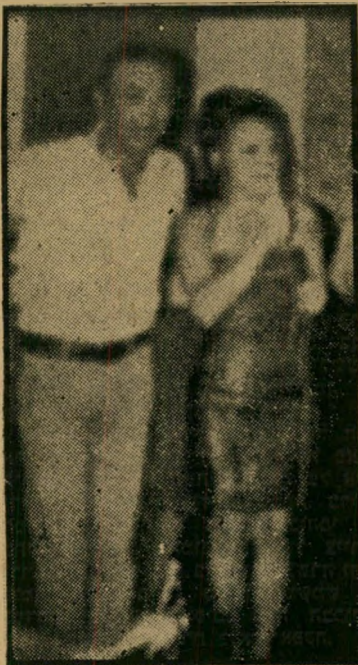
מעשיו של אשר ידלין, כפי שנודעו עד כה, ובלי קשר להי-בטים הפליליים האפשריים, די בהם כדי לסכל מאמץ כזה.

על כן יש להשעותו מתפקידו עד לגמר חקירתו של מבקר-ההסתדרות, שעליו להיבדק לעובי-הקורה ולבדוק את החיבטים המוסריים, הציבוריים והחשדנותיים של מעשיו של אשר ידלין, בלי קשר לחקירת המיטרה ולפעולת בתי-המשפט.

בחקר זה, מן הראוי להזכיר כי בשנת 1972 ניסו אורי אבנרי, אלכס מסיס ותנועת העולם הזה - כוח חדש למנוע את מינויו של אשר ידלין לתפקיד מוכ"ל קופת-חולים, על-ידי הגשת בקשה לפסק-דין הצהרתי בבית-המישפט-המחוזי בתל-אביב. הם נחלו אומנם ניצחון מוסרי בפסק-הדין של השופט חיים דבורין, אך בקשתם נדחתה.

● חקירת העולם הזה

אין ל"העולם הזה" מילחמה אישית נגד אשר ידלין, ומעולם לא היתה כזאת.

מאיר פלוקסמן
חי נסע לחו"ל?

ריקאי ששמו סאשה. אגב, פלוקסמן נסע בימים אלה לחו"ל כדי לטפל. כפי הנראה, בטישטוש עיקבות וכן כדי להימנע משא-לות בארץ.

● חיים משוגעים

במשכורת

רדלין הסדיר שפלוקסמן יקבל את ניהול החניונים של מרכז תנובה. מרכז כזה, בית הסנה, בית המשבר המרכזי ועוד. חניונים אלה מכניסים כסף רב. פלוקסמן עשה כסף רב עם ידלין בעיסקי רכב. עוד כשהיה אחראי לרכב בתנובה. אם תחקר המיטרה את עיסקי הרכב והחניונים, כדוגמת עיסקת מכירת חפציו לאחותו של ידלין, תגלה קופה של שרצים גם בעיסקי-הרכב של מוסדות אלו.